

Malakathova přikázání: Žoldákův průvodce po orkských pevnostech

napsala Amanda Alleia
Žoldněř

Orka nikdo nepřemůže.

si není třeba zdůrazňovat, kolikrát jsem to vychloubání mohla slyšet v nějaké špinavé krčmě nebo nevázaně ho vyřvávat nějakým kolegou žoldněřem, který si dal moc kořalky. Ale lhala bych, kdybych tvrdila, že tato slova se v orkských pevnostech neberou jako zákon. Existuje jen málo míst, o kterých by paní Alleia mohla říct, že "tradice" a "staré zvyky" dělají z mužů lepší bojovníky. V případě orků se však zdá, že držet se způsobů dávných předků vždy znamená cestu k vítězství.

Začněme však o něco dříve. Orkské pevnosti existují stejně dlouho jako samotná orkská rasa, tedy alespoň podle nich. Jejich podoba se pohybuje od opevněných táborů až po opravdové tvrze. Každý muž, žena a dokonce i dítě za hradbami od narození prochází výcvikem, který orky učí bránit jejich domov. Všechny jejich zbraně i zbroje se kovají přímo v pevnosti, veškeré jídlo pochází z úlovků válečníků, kteří svou kořist dělí mezi všechny, kdo žijí uvnitř.

Nectí žádné zákony, drží se jen vlastních nepsaných pravidel známých jako "Malakathova přikázání", jež jsou pojmenována po jednom z jejich bohů. Tomu se také někdy říká Mauloch. Většina těchto pravidel je velmi jednoduchá: nekrást, nezabíjet, neútočit na lidi bez důvodu (ačkoli, jak se zdá, z tohoto pravidla existuje řada výjimek). Orkové v pevnostech však nemají žádné žaláře pro zločince. Znají pouze krvavé. Buď za své zločiny dostatečně zaplatíš, nebo budeš krvácet tak dlouho, dokud to tvé oběti nebude stačit. A to vám asi nemusím říkat, že orci mají spoustu krve.

Přikázání také určuje, kdo velí pevnosti. Náčelníkem se obvykle stává nejtvrďší bojovník. Ten rozhoduje prakticky o všem, a také o tom, jestli bylo Malakathovým přikázáním učiněno zadost. Všechny ženy jsou buď náčelníkovými manželkami, nebo dcerami. Jedinou výjimku tvoří moudrá žena, která má na starosti veškeré duchovní a léčitelské záležitosti. Závažnější problémy se řeší krátkým, nicméně krvavým bojem. A ti, kteří s náčelníkem nesouhlasí, jsou obvykle vykázáni z pevnosti a žijí mezi námi. Orkové jsou vychováváni tak, aby za vše bojovali. Takže pokud podle nich něco nestojí za boj, neshoduje se to s Přikázáním.

V orkských pevnostech nemají rádi cizince a žijí si výhradně podle vlastních pravidel. Paní Alleia své vědomosti získala jen díky tomu, že tolik orků tyto pevnosti opouští a stávají se žoldáky nebo vojáky. A k rozvázání jejich jazyků stačí pár pint medoviny. Slyšela jsem, že pár orků se s někým jiné rasy spojilo krevním poutem a takové osobě pak bylo umožněno žít v pevnosti jako členu klanu, ale nikdy jsem se s takovým případem skutečně nesetkala.

Všechna ta podivná pravidla a tradice Malakathových přikázání dala vznik kultuře odhodlaných válečníků. Zaměřují se na cíle, které obyčejné žoldáky nezajímají. Nerozpakují se tasit zbraň a řešit problémy okamžitě. Mám dojem, že právě tohle je hlavní rozdíl mezi orky z pevností a městskými orky. Císařské zákony umožňují do soukromých problémů zatahovat spoustu mužů, ale Malakathova přikázání vyžadují, aby si své potíže každý řešil přímo sám. Skvělý způsob uvažování, pokud jeden vede žoldácký život.